

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **P. K.**, nar. X
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Hlavní město Praha**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

v řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se předmětnou žalobou domáhal určení nezákonnosti zásahu žalovaného vůči žalobci, který spočíval v neodstranění technického prostředku k zabránění odjezdu

vozidla Volkswagen Polo, registrační značky X, dne 30. 3. 2018 v prostoru pěší zóny před obchodním centrem Palladium v Praze, náměstí Republiky, poblíže domu č. p. 1081/7.

2. Ke skutkové stránce věci žalobce tvrdil, že dne 30. 3. 2018 požádal telefonicky Městskou policii hl. města Prahy (dále jen „obecní policie“) o odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále také „technický prostředek“) umístěné na vozidle v místě uvedeném shora. Přivolaná hlídka obecní policie však technický prostředek odstranit odmítla s odůvodněním, že žalobce nepředložil osvědčení o registraci vozidla. Žalobce namítl, že takový postup strážníků je v rozporu s právními předpisy. Z ustanovení § 17a odst. 3 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, podle žalobce plyne, že odstranit technický prostředek lze tehdy, byl-li projednán přestupek na místě, nebo byla zjištěna totožnost osoby, která vozidlo na místě či učiněny úkony ke zjištění její totožnosti. Podmínky odstranění technického prostředku byly splněny, neboť se hlídce na místě přihlásila osoba, která zde vozidlo zanechala. Povinnost předložit osvědčení o registraci vozidla naproti tomu z právní úpravy neplyne. Obecní policie technický prostředek neodstranila, ačkoli pro to byly splněny podmínky. Jednání žalovaného bylo nezákonným zásahem ve smyslu ustanovení § 82 soudního řádu správního, neboť se jednalo o nezákonné faktické jednání, které směřovalo přímo proti žalobci.
3. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ke skutkové stránce věci žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že předmětné vozidlo stálo na inkriminovaném místě v rozporu se zákonem (navíc se v dané pěší zóně nacházelo neoprávněně) a řidič vozidla nebyl v blízkosti vozidla přítomen, umístili strážníci, id. č. X a X, na vozidlo technický prostředek a pořídili fotodokumentaci. K tomuto úkonu přistoupili strážníci z důvodu podezření, že se řidič, který dané vozidlo na místě zanechal, dopouští přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Téhož dne byl v cca 18:34 hod. na telefonní linku č. 156 přijat hovor, ve kterém se volající představil jako M. Y. P. (dříve známý pod svým rodným jménem M. O.), který žádal o sejmutí technického prostředku z předmětného vozidla. Žalovaný dále poukázal na to, že z vyjádření strážníků, id. č. X a X, vyplývá, že když tito téhož dne dorazili na inkriminované místo, u předmětného vozidla se nacházely tři osoby, a to jedna neznámá žena s kamerou a dvě hlídce již z minulosti velmi dobře známé osoby - pan P. a žalobce, které se dle vyjádření strážníků baví tím, že úmyslně porušují právní předpisy České republiky a zcela veřejně degradují městskou policii.
4. Podle žalovaného je pan P. pro svou výše popsanou činnost strážníkům obecní policie notoricky znám, a též s ohledem na to, že dle vyjádření strážníků, id. č. X a X, tito strážníci již dříve zaslechli, že má pan P. v plánu nechat demontovat technické prostředky z náhodně vybraného vozidla, rozhodli se tito strážníci zjistit, zda má osoba žádající na místě o sejmutí technického prostředku z vozidla k předmětnému vozidlu nějaký právní vztah. Ani žalobce ani pan P. neprokázali na místě žádný právní vztah k předmětnému vozidlu, naopak tito dva zmatečně a střídavě prohlašovali, že vozidlo na místě zanechal jeden nebo druhý. Za takové situace (zejména proto, že nebylo možno spolehlivě zjistit osobu, která na daném místě vozidlo skutečně zanechala) se strážníci rozhodli technický prostředek na předmětném vozidle prozatím ponechat. Následujícího dne (31. 3. 2018) strážníci v čase kolem 16:50 hod. odstranili technický prostředek z předmětného vozidla, neboť na místě byl přítomen žalobce, který se prohlásil za řidiče, který dané vozidlo na místě zanechal, přičemž se prokázal platným

občanským průkazem, předložil platný řidičský průkaz a zejména též osvědčení o registraci vozidla, znějící na jméno třetí osoby. Podmínky pro odstranění technického prostředku podle ustanovení § 17a zákona o obecní policii nebyly dne 30. 3. 2018 splněny, neboť žalobce ani pan P. neprokázali strážníkům na místě v daný den žádný vztah k vozidlu, žádný právní titul ospravedlňující jejich nakládání s tímto vozidlem. Rovněž z jejich jednání nebylo možné spolehlivě určit, kdo na místě vozidlo zanechal. Strážníci tedy postupovali v souladu se zákonem. V této souvislosti žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 As 412/2017-27.

5. Rozsudkem ze dne 27. 8. 2019, č. j. 11 A 119/2018–23 městský soud žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
6. Ke kasační stížnosti podané žalobcem Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 2. 2020, č. j. 7 As 317/2019–29 (dostupný na www.nssoud.cz) rozsudek městského soudu zrušil a věc vrátil městskému soudu zpět k dalšímu řízení. Městskému soudu vytkl, že postavil své závěry mj. i na listinách předložených žalovaným, které však neprovedl jako důkaz při ústním jednání. Tento závěr učinil Nejvyšší správní soud po té, co zdůraznil, že na předmětné listiny nelze nahlížet jako na správní spis.
7. Městský soud vázán názorem Nejvyššího správního soudu uvedeným ve zrušujícím rozsudku nařídil ve věci jednání, při kterém účastníci setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Při tomto jednání městský soud také provedl důkaz jednotlivými listinami i nahrávkami telefonických hovorů, které předložil žalovaný.
8. Na základě provedeného dokazování zjistil následující skutečnosti:
9. Ze zápisu v knize TPZOV ze dne 30. 3. 2018 plyne, že téhož dne v 16.52 hodin byl na vozidlo značky Volkswagen státní poznávací značky X umístěn technický prostředek. Z Oznámení podezření ze spáchání přestupku ze dne 20. 6. 2018 se podává, že dne 30. 3. 2018 byl hlídkou obecní policie označenou A 410 umístěn technický prostředek na shora označeném vozidle s tím, že vozidlo stojí v působnosti dopravní značky IZ 6a (pěší zóna). Z téhož dokumentu vyplývá, že dne 31. 3. 2018 v 16.50 hodin byl technický prostředek hlídkou A 410 (již v jiném složení) odstraněn. Při tomto úkonu byl přítomen žalobce, který předložil osvědčení o registraci vozidla znějícího na jméno Š. M. Žalobce odmítl řešit přestupek na místě a požadoval sepsání oznámení o dopravním přestupku. Z písemného vyjádření strážníků H. a U. ze dne 23. 6. 2018 se podává, že hlídka se dne 30. 3. 2018 dostavila k telefonické žádosti k vozidlu. Dvě na místě přítomné osoby (mezi nimi i žalobce) hlídka znala a pojala podezření, zda se z jejich strany nejedná o šikanózní jednání, tj. nežádá-li žalobce odstranění technického prostředku, aniž by měl k vozidlu jakýkoli vztah. Tuto otázku se proto hlídka snažila prověřit. Podle tvrzení strážníků žalobce nejprve tvrdil, že vozidlo na místě zanechal on a předložil svůj doklad totožnosti, zatímco osvědčení o registraci vozidla nepředložil. Poté k hlídce přistoupil druhý z mužů (P.), který tvrdil, že je to on, kdo zde vozidlo ponechal. Dále označil konkrétní třetí osobu, již vozidlo patří. Osvědčení o registraci vozidla nepředložil. Protože nebylo za této situace možné zjistit, kdo vozidlo v místě zanechal, ponechala hlídka technický prostředek na vozidle. Z vyjádření strážníků S. a F. ze dne 26. 6. 2018 vyplývá, že žalobce dne 31. 3. 2018 předložil hlídce řidičský průkaz a osvědčení o registraci vozidla znějícího na jméno M. Š. s tím, že žalobce odmítl projednání přestupku na místě. Technický prostředek byl hlídkou odstraněn.

10. Ze záznamů telefonických hovorů soud zjistil, že dne 30.3.2018 v 18:34:07 na Městskou policii Praha volal muž, který se představil jako „M. P., strejda M. S.“, který požádal o sundání „botičky“ z vozidla, černý VW golf, pollo, reg. značka X, které zaparkoval na pěší zóně u Palladia u ČSOB a jako důvod uvedl, že potřebuje s autem odjet. Po celou dobu hovoru se v telefonu ozýval smích jiného muže. Ve stejný den v 18:47:52 telefonoval na Městskou policii Praha muž, který se nepředstavil. Uvedl, že „volali kvůli odstranění botičky na Pollo před Palladiem“ a chtěl vědět, kdy přijede hlídka. Dále pak probíhá diskuze tohoto muže s telefonujícím policistou o výkladu toho, zda a jakým způsobem je stanovena lhůta pro odstranění „botičky“. Hovor končí smíchem tohoto muže. Dne 31. 3. 2018 telefonoval na městskou policii muž, který se představil jako M. a upozornil na to, že u Palladia kolabuje doprava a že by potřeboval sundat botičku u toho jeho Polla. Dále uvedl, že kolegové den předtím botičku nesundali, protože „neměli od auta techničák“. Pro ten jel do Brna, ještě s K. Telefonující policista sdělil, že na místo pošle hlídku.
11. Městský soud v Praze vycházel při posouzení důvodnosti podané žaloby z pojmového vymezení nezákonného zásahu obsaženého v § 82 zákona č. 150/2002 Sb., – soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
12. Z podané žaloby je patrné, že žalobce spatřuje nezákonný zásah v neodstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla Volkswagen Polo, registrační značky X, již dne 30. 3. 2018 v prostoru pěší zóny před obchodním centrem Palladium v Praze, náměstí Republiky, poblíže domu č. p. 1081/7, když tzv. „botička“ byla z vozidla odstraněna až 31. 3. 2018.
13. Soud při posouzení důvodnosti žaloby vyšel z relevantních ustanovení právních předpisů.
14. Ustanovení § 17a odst. 3 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“, stanoví, že technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla se odstraní bez zbytečných průtahů po projednání přestupku příkazem na místě, po zjištění totožnosti osoby, která vozidlo na místě ponechala, po provedení úkonů nezbytných ke zjištění totožnosti takové osoby nebo po uhrazení nákladů provozovatelem podle odstavce
15. Předmětem posouzení splnění zákonem stanovených předpokladů, za nichž může soud ve správním soudnictví rozsudkem poskytnout účastníku řízení ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, je otázka, zda byl ve smyslu ustanovení § 82 soudního řádu správního žalobce zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu, a zda je takový zásah nezákonný. Není pochyb o tom, že žalobou napadený postup strážníků obecní policie nemá povahu správního rozhodnutí a nespočívá ani v jeho nevydání, jež by jinak vylučovalo věcné projednání v řízení o ochraně před nezákonným zásahem (srov. ust. § 85 soudního řádu správního). Zásahem správního orgánu je tedy vždy určité faktické konání nebo naopak jeho opominutí tam, kde mělo podle zákona následovat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, publ. pod č. 2206/2011 Sb.

NSS, dostupný pod www.nssoud.cz). Neodstranění technického prostředku je proto nepochybně zásahem. Je rovněž zřejmé, že zásah směřoval proti žalobci, měl-li spočívat v tom, že navzdory jeho žádosti strážníci dne 30. 3. 2018 technický prostředek neodstranili. Nezákonným zásahem může být situace, kdy strážník bez zbytečného odkladu technický prostředek neodstraní, ačkoli k tomu byly splněny zákonné podmínky. Právě nezákonnost zásahu je v projednávané věci otázkou, která je mezi účastníky sporná.

16. Soud při právním posouzení otázky zákonnosti zásahu vycházel zejména z výkladu ustanovení § 17a zákona o obecní policii, jak jej podal Nejvyšší správní soud (srov. jeho rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6As 412/2017-27, dostupný pod www.nssoud.cz), s jehož závěry se ztotožnil. Zákonem předvídaným účelem použití technického prostředku je zajištění vozidla, jímž byl spáchán přestupek (k tomu srov. rovněž např. Vetešník, P., Jemelka, L. *Zákon o obecní policii*. 1. vydání Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2009, s. 190). Jedná se o věc důležitou pro přestupkové řízení jednak jako důkazu, jednak jako specifického prostředku usnadňujícímu zjištění osoby pachatele přestupku. Účel přiložení technického prostředku je proto naplněn, pokud strážník obecní policie v důsledku zajištění vozidla spolehlivě zjistí totožnost toho, kdo vozidlo na místě ponechal. Ten bude totiž zpravidla osobou podezřelou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Právě proto, že je v takovém okamžiku další zajištění vozidla technickým prostředkem nadbytečné, ustanovení § 17a odst. 3 zákona o obecní policii ukládá strážníkovi technický prostředek odstranit. Není-li zjištěna osoba podezřelá ze spáchání přestupku, resp. nebyl-li s obviněným projednán přestupek příkazem na místě (viz ust. § 91 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky), nebrání zákon alternativně odstranit technický prostředek, pokud mu předchází úkony ke zjištění totožnosti pachatele. Jak potvrzuje shora citovaná judikatura, je však v takovém případě strážník oprávněn a současně povinen zkoumat právní vztah žadatele k vozidlu. V opačném případě by hrozilo, že bude technický prostředek odstraněn na žádost prakticky kohokoli, tj. i osoby, která účel zajištění vozidla sotva splní, nemůže-li mít jakékoli povědomí o jeho provozovateli nebo řidiči.
17. Ze shodných vyjádření účastníků plyne přinejmenším to, že dne 30. 3. 2018 se po příjezdu hlídky obecní policie přihlásil žalobce, který tvrdil, že vozidlo na místě ponechal. Žalovaný s poukazem na vyjádření strážníků hlídky A 410 nadto tvrdí, že po příjezdu hlídky k vozidlu se k jeho ponechání vozidla na místě postupně dozvaly dvě osoby zároveň, čímž na místě vznikla nepřehledná situace. Zmíněnými osobami byly žalobce a M. P. Ani žalobce ani M. P. ale, dle sdělení policie, neprokázali na místě žádný právní vztah k předmětnému vozidlu, naopak, dle tvrzení policie, tyto dva zmatečně a střídavě prohlašovali, že vozidlo na místě zanechal jeden nebo druhý. Za této situace (zejména proto, že nebylo možno spolehlivě zjistit osobu, která na daném místě vozidlo skutečně zanechala) se strážníci rozhodli technický prostředek na předmětném vozidle prozatím ponechat.
18. Věrohodnosti tvrzení žalovaného nasvědčují nejen listinné důkazy předložené žalovaným, ale zejména záznamy telefonických hovorů pořízených městskou policií. Z těch konkrétně vyplývá, že na policii volal nejprve M. P., který tvrdil, že to byl on, kdo zaparkoval na pěší zóně u Palladia u ČSOB a že potřebuje sundat „botičku“, protože potřebuje s autem odjet. Z uvedeného vyplývá, že na policii volala zcela jiná osoba nežli žalobce a tato osoba odlišná od žalobce výslovně tvrdila, že předmětné vozidlo na pěší zónu zaparkovala ona. To ovšem právě nasvědčuje pravdivosti tvrzení

členů hlídky policie o tom, že na místě, kde bylo vozidlo opatřené „botičkou“ zaparkováno, vznikla velmi nepřehledná situace, kdy dva muži tvrdili, že tam vozidlo zaparkovali, ale ani jeden z nich nebyl schopen doložit osvědčení o registraci předmětného vozidla. O tom, že spolu žalobce a M. P. v situaci, která okolo odstranění „botičky“ nastala, spolupracovali, svědčí i třetí telefonát ze dne 31. 3. 2018, kde uvádí M. P., že „jel pro techničák do Brna s K.“, tedy se žalobcem.

19. Soud s ohledem na tvrzení žalobce o tom, že nebyl žádný důvod k tomu, aby policie dne 30. 3. 2018 „botičku“ z vozidla neodstranila, neboť on se hlídce osobně přihlásil jako osoba, která zde vozidlo zanechala, zdůrazňuje, že doznání se na místě zásadně nepostačuje ke zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srov. ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 6 As 162/2014–73, dostupný pod www.nssoud.cz, navíc za situace, kdy se dozruly k zaparkování vozu současně dvě osoby. Je tedy zcela logické, že pokud se k zaparkování předmětného vozu hlásily dvě osoby, měla za této situace hlídka obecní policie pochyby o věrohodnosti prohlášení jedné či více osob o zanechání vozidla na předmětném místě, a nebylo proto možné v dané situaci uzavřít tak, že totožnost pachatele byla zjištěna. Nic tedy nenásvědčuje tomu, že by hlídka obecní policie v daném případě dne 30. 3. 2018 po příjezdu na místo mohla bez dalšího spolehlivě zjistit totožnost pachatele, resp. projednat přestupek příkazem na místě. Právě proto zcela v souladu s účelem shora citovaného ustanovení § 17a zákona o obecní policii dále zkoumala, není-li dán alespoň některý z alternativních zákonných důvodů pro odstranění technického prostředku. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu policie dne 30. 3. 2018 nepředložil osvědčení o registraci vozidla, ani jinak neprokázal právní vztah k vozidlu, nebyly v dané chvíli podmínky pro odstranění technického prostředku splněny.
20. Soud proto neshledal nezákonným postup, kdy strážníci obecní policie k žádosti žalobce dne 30. 3. 2018 neodstranili technický prostředek k zabránění odjezdu vozidla registrační značky X. Z tohoto důvodu soud žalobu podle ustanovení § 87 odst. 3 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce ve věci samé úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Praha 9. června 2020

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu